

φότητος τῶν πανευγενῶν κυρίων Ζωσιμάδων. Ἐν Πετροπόλει, ἔτει σωτηρίῳ 1814· ἐν τῇ Ἱμπερατορικῇ τυπογραφίᾳ· παρὰ τῷ Πολιτικῷ Συμβούλῳ Ἰωακείμ Δαυιλόβσκη. εἰς 8^{ον}.

(537) — Ῥώσσοι καὶ Ναπολέον Μπονοπάρτης, ἦτοι ἀναθεώρησις τῆς διαγωγῆς τοῦ νῦν δεσπότης τῆς Γαλλίας, ἀπὸ τῆς εἰρήνης τοῦ Τίλζιτ, ἄχρι τῆς καταδιώξεως αὐτοῦ ἐκ τῆς Ῥωσσιακῆς ἀρχαίας καθίδρας, συγγραφεῖσα, καὶ ἐφοδιασθεῖσα μετὰ πολλῶν περιέργων ἀνεκδότων, παρ' ἐγκατοίκου Μόσχκας. Μεταφρασθεῖσα δὲ καὶ ἀφιερωθεῖσα τῷ ἐξοχωτάτῳ ἄρχοντι γενικῷ πολιτικῷ συμβούλῳ, καὶ ταινία· τῆς Ἀγίας Ἄννης, τῆς πρώτης κλάσεως Ἰππεῖ κυρίῳ κυρίῳ Κωνσταντίνῳ Δημητριάδῃ τῷ Βαρλαάμ. Ἐν Μόσχκᾳ. Τύποις Σελιβανοβσκόις, 1814. εἰς 8^{ον}.

(538) — Ἑλληνικὸς Τηλέγραφος, ἢ Περιοδικὴ Ἐφημερίς πολιτικῆ, φιλολογικὴ τε καὶ ἐμπορικῆ, ὑπὸ τοῦ ἱατροῦ Δημητρίου Ἀλεξανδρίδου. Ἐν Βιέννῃ, 1815. Παρὰ Ἀντωνίῳ Στράου. εἰς 4^{ον}.

(539) — Σύνοψις τῶν ἐπιστημῶν, εἰς χρῆσιν τῶν παιδῶν· Μεταφρασθεῖσα ἐκ τοῦ Γαλλικοῦ ἰδιώματος εἰς τὴν καθομιλουμένην Ἑλληνικὴν διάλεκτον ὑπὸ Θεοδώρου Ῥάκου Τρικκέως· ἐκδόσις δευτέρα. Ἐν Νεαπόλει, 1815, ἐκ τῆς τυπογραφίας Βικεντίου Ὀρσίνου. εἰς 8^{ον}.

ΣΗΜΒΕΙΩΣΙΣ. Ἄγνωσθ τὴν χρονολογίαν τῆς Α'. ἐκδόσεως καὶ τὸν τόπον ὅπου ἐτυπώθη.

(540) — Γνώμαι μονόστιχοι Ἐμμανουὴλ Χρυσολωρᾶ, καὶ τὰ ἀπορθέγματα τῶν ζ'. σοφῶν τῆς Ἑλλάδος μετὰ τῶν ἐξηγήσεων εἰς τὸ ἀπλοῦν· Τὰ πάντα φιλοπονηθέντα μετὰ κόπου πολλοῦ, χάριν τῶν φιλομαθῶν, παρὰ τοῦ λογιωτάτου διδασκάλου κυρίου Δαμασκηνοῦ ἱερομονάχου Παπᾶ Παναγιωτοπούλου, Πελοποννησίου, τοῦ ἐκ Δημητριάδος· Νῦν δὲ